

ASTROLOGIA LUI DUMNEZEU ȘI ASTROLOGIA OMULUI

Pr. Dan Bădulescu

Nimeni nu se îndoiește că în zilele noastre tulburate, astrologia joacă un rol din ce în ce mai mare, atât în societate, cât și în viețile particulare ale oamenilor. Dacă ne limităm discuția la țara noastră, putem spune că atitudinea aceasta a suferit o schimbare radicală după 1990. Până la acea dată, să spunem că în timpul celor 40 de ani de materialism dialectic, astrologia a fost trecută în rândul pseudo-științelor obscurantiste, superstițiilor, etc., și ca atare, exclusă din zona acceptată de stat (partid) din zona socială vizibilă: școală, literatură, mass media.

Ea a continuat însă să existe în palierul subteran („underground”, un fel de catacombă modernă), fiind perpetuată și întreținută în ascuns, sau cel puțin în particular, de străvechiul păcat al fiicelor Evei: curiozitatea, curiozitate pentru a afla cele oprite: viitorul, etc. În afara aspectului divinator, astrologia a avut și o altă parte atractivă: cea psihologică. Aici se încadrează descrierile caracteristicilor nativilor: temperament, aptitudini intelectuale, artistice, calități, defecte, etc.

În această plasă au căzut deja și o parte din bărbații îndoctrinați materialist și ateist, ce au trebuit să recunoască statistic faptul că mai multe din trăsăturile descrise se potriveau cu cazurile lor personale și ale cunoscuților. Poate s-a mers mai departe și cu analiza compatibilităților diferitelor persoane în funcție de nativ și ascendent.

Totuși, cum am spus, aceste preocupări nu vedeau lumina zilei, datorită concepției oficiale. Nu înseamnă că membrii partidului nu făceau uz în particular de aceste cunoștințe. S-a vorbit de exemplu de dependența „tovarășei” Elena Ceaușescu de indicațiile astrologice, lucru cu totul plauzibil. Într-un mediu otrăvit de ateism, astrologia oferea acel surogat de credință care dădea iluzia unui contact cu cele spirituale.

Lucrurile au luat o întorsătură radicală odată cu 1990. Răsturnarea regimului a dus la o „perioadă de tranziție”, nedefinită precis, dar care ar fi de la comunism la „noua ordine mondială”, sau new age, sau globalismul. Centrul de putere moscovit a făcut loc centrelor „euro-atlantice”, și, ca urmare, cele din „underground” au ieșit la lumină, printre care și astrologia. De atunci, ea a dobândit un statut unanim acceptat în societate, mass-media este saturată de astrologi și horoscoape. La televizor apar tot felul de specialiști cu programe întregi dedicate, și spunem din nefericire audiate, acestei preocupări.

În același timp, „clienții” (în continuare peste 80% femei...) frecventează bisericile și își pun din când în când întrebarea dacă în Biserică este loc pentru astrologie, și cum. Unii au văzut semnele zodiacale chiar în cartea *Ceaslov*. Acestora se adresează în primul rând articolul ce urmează. Deoarece autorul este preot ortodox iar sursele folosite sunt întâi de

toate cele bisericești: Sf. Scriptură și Sf. Tradiție, pentru cei care nu pun bază pe acestea, efectul va fi practic neglijabil, deși, nu se știe niciodată cum lucrează Domnul...

Titlul ne dă un prim răspuns la întrebările de mai sus: da, există și o astrologie a lui Dumnezeu. Să încercăm să schițăm pe scurt, elementele esențiale ale astrologiei lui Dumnezeu, mai ales dat fiind faptul că ele sunt quasi necunoscute credincioșilor, devenind aproape un fel de arcană.

„Cred într-unul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului...” spune crezul nostru. Iar Cartea Facerii spune:

„De-nceput au făcut Dumnezeu cerul și pământul... Și se făcu seară și se făcu dimineață, zi una... (7) Și zise Dumnezeu: „Facă-se întăritură în mijlocul apei, și să fie osebitoare între apă și între apă!” Și se făcu așa. Și făcu Dumnezeu întăritura și osebi Dumnezeu între mijlocul apei care era sub întăritură și între mijlocul apei ce era deasupra întăriturii. Și numi Dumnezeu întăritura cer. Și văzu Dumnezeu că este bine. Și se făcu seară și se făcu dimineață, zi a doua...

Și zise Dumnezeu: „Facă-se luminători întru întăritura cerului, spre luminarea pământului, ca să osebească între mijlocul zilei și între mijlocul nopții și să fie în semne și în vremi și în zile și în ani. Și să fie spre luminare întru întăritura cerului, ca să lumineze pre pământ.” Și se făcu așa. Și făcu Dumnezeu cei doi luminători: luminătorul cel mare spre stăpânirea zilei și luminătorul cel mic spre stăpânirea nopții, și *stelele*. Și puse pre dânșii Dumnezeu întru întăritura cerului, ca să lumineze pre pământ. Și să stăpânească zilei și nopții. Și să osebească între mijlocul luminii și între mijlocul întunericului. Și văzu Dumnezeu că este bine. Și se făcu seară și se făcu dimineață, zi a patra.” (Facere I, 1; 7-9; 15-21)

Și se săvârșiră cerul și pământul și toată podoaba lor... Aceasta e cartea facerii cerului și a pământului, când s-au făcut. În care zi au făcut Domnul Dumnezeu cerul, și pământul. (Facere II, 1; 4)

Această cosmologie este cea *absolut adevărată*, fiind revelația Duhului Sfânt, și pe care este dator tot creștinul s-o creadă, și s-o mărturisească. Aici se vede că pământul este făcut la început, el fiind centrul creației văzute, iar cerul se află și se rotește în jurul lui. Deci el *nu este o planetă*,¹ ci reper *central și staționar* în jurul căruia apar și se rotesc celelalte corpuri numite luminători și stele. Luminătorul mare este soarele iar cel mic este luna. Dar – atenție! și ei se socotesc a fi planete! Stele se numesc acele corpuri „fixe” ce se rotesc împreună cu cerul de la răsărit la apus.

Pentru cei cu tendințe protestante (*sola scriptura*) ce vor întreba deja: Dar unde scrie așa ceva în Scriptură? vom indica faptul că am folosit și vom folosi în continuare și surse patristice tradiționale:

¹ Corp rătăcitor.

„Dar cei ce sar peste șanțuri² folosesc cuvintele acestea ale Scripturii pentru apărarea horoscopului și spun că viața noastră depinde de mișcările cerești; de aceea și haldeii citesc în stele semne ale întâmplărilor din viața noastră...

Ce spun ei? Spun că întâlnirea *stelelor mișcătoare, adică a planetelor*, cu stelele din zodiac...”³

*Despre cer.*⁴

Ei susțin, că cerul are șapte zone, una mai înaltă decât alta. Ei susțin că cerul are o natură foarte fină, ca fumul și că fiecare zonă, are câte o planetă. Au spus că sunt *șapte planete: Soarele, Luna, Jupiter, Mercur, Marte, Venus și Saturn.*”

S-ar putea pune pe bună dreptate și următoarea întrebare: „Referatul din Cartea Facerii este relatat de către Moise la multă vreme de la desfășurarea evenimentelor. (Pentru cei ce primesc cronologia tradițională, ar fi la aprox. 3-4000 de ani de la Facerea lumii.) Dar până atunci ce spunea revelația?”

La această întrebare avem un răspuns, tradițional, ce poate fi numit și apocrif, conținut în cărțile de cronologie bisericească numite Hronograf. Potrivit acestor surse vrednice de crezare, primul om care a primit descoperirea așezării și mișcării corpurilor cerești, deci a cosmologiei și astrologiei a fost Set, în jurul anului 300 de la Facerea lumii:

Cronograf (sec. XVII)

Și se alese Sith <om> blând, bun și înțelept și drept lui Dumnezeu. Acesta <Sith cu> înțelepciunea sa *a pus nume celor șapte planete ale cerului și a priceput și cum se întoarce cerul.*⁵

Hronograf (sec. XVII)

„Set întru răpirea sa de îngerul a văzut așezarea făpturii celei de Sus, frumusețea Cerului și mișcarea acelor. *Alergarea soarelui și a lunii și a stelelor, tocirea cereștilor semne, care se numesc planete și lucrările acelea le-a cunoscut și multe lucruri nevăzute a văzut și pe cele neștiute le-a știut, patruzeci de zile învățându-se de îngerul acela...*

De crezut este și aceasta, că Adam și Set după înțelepciunea și cunoștința ce li s-a dat lor de la Dumnezeu, *au așezat anul în zile și în săptămâni și în luni și i-a învățat pe oameni știința înconjurării anului și numărarea zilelor și a săptămânilor și a lunilor și a anilor.*”⁶

² Manuscrisul *Parisinus graecus 476* are pe margine, în dreptul acestui text: „Proverb despre cei care încearcă cele imposibile” (cf. *BSG*, p. 348, nota 2). *Grigorie Dascălul* comentează: „Cuvânt cu pildă grăit, pentru cei ce trec hotarul întru orice lucru, precum unul ce vrea să sae peste vreo groapă sau șanțu, făcut spre opreală, și apoi cade înăuntru. Iar aicea să înțalege cum că cei ce fac socoteale strâmbe.” (*CGD*, F. 27, nota 2).

³ Sf. Vasile cel Mare *Omilii la Hexaimeron*, Σοφία, București, 2004, p. 135

⁴ Sf. Ioan Damaschin *Dogmatica*, Ed. Librăriei teologice, București, 1938, pp. 67-69; 72-74

⁵ *Cronograf*, Ed. Minerva, București, 1998, p. 13

⁶ *Hronograf*, Pelerinul Român, Oradea, 1992, pp. 57-58

Aceasta este desigur inițierea divină în tainele cosmologiei și astrologiei lui Dumnezeu. Observăm și modalitatea ei supranaturală: Set este *răpit la cer* 40 de zile de către înger. În sec. XX oamenii de știință atei, atât din Occidentul capitalist (S.U.A.) cât și din Răsăritul comunist (U.R.S.S.), vor, precum cei din vechime la Turnul Babel, să ajungă la cer prin propriile lor mijloace, cu ajutorul sateliților și rachetelor. Dar în ce scop? Acela declarat de „cucerire a spațiului cosmic”. În felul acesta, se repetă după 1953 ceea ce s-a petrecut cu puterile papistașe apusene după 1453: marile descoperiri geografice, ce au dus imediat la cuceririle acelor teritorii și populații descoperite, și includerea lor în uriașe imperii coloniale. Acum se urmărește același lucru, doar că la o scară planetară. Aceasta este explicația sumelor fabuloase care se alocă acestor programe spațiale, în fruntea cărora se găsește agenția NASA.

Revenind, vom spune că în paralele cu seminția binecuvântată a lui Set, „fiii oamenilor” au existat și urmașii lui Cain, ce s-au abătut de la poruncile lui Dumnezeu, și au fost inițiatorii magiei, ocultismului, vrăjitoriei, ghicitului, ocultismului, idolatriei și politeismului.

Să vedem acum apariția și istoricul astrologiei din perspectiva bisericească:

„Întru aceea au sosit și niște filosofi de la răsărit. Acești filosofi erau crai dela Persida, căci atuncea craii și împărații erau filosofi și știau *întoarcearea cerului și umblarea stelelor*. Acest meșteșug îl învățaseră aceștia dela Valaam strămoșul lor, carele prorocise de Hristos și zisese așa⁷: „Străluci-va o stea dintru Iacov și se va ridica un om dintru israilteni și va pierde pre toți boierii moavitenilor”.⁸”

„Uitând de unul Dumnezeu, viu și atotputernic, răsăritul căzuse de-a lungul vremii sub stăpânirea firii omului și, întrucât stelele sunt corpurile cele mai puternice din lumea zidită, aceasta înseamnă că ei se aflau sub stăpânirea stelelor. Popoarele răsăritene credeau că stelele erau ființe vii și puternice care stăpâneau atât toate lucrurile făcute de pe pământ, cât și viețile oamenilor. Popoarele răsăritene le idolatrizau privindu-le pe unele ca fiind bune iar altele rele. Ele semnificau zei buni sau răi, care înviorau sau ardeau cu ochii lor învăpăiați, păstrând sau omorând viața. Oamenii aduceau jertfe, chiar și jertfe omenești, atât zeilor buni, cât și celor răi, pentru a câștiga bunăvoința zeilor buni și a îndepărta vrăjmășia celor răi. Pentru a scăpa de aceste credințe populare nepotrivite cu înțelepciunea omului, învățații din răsărit au început să caute în stele și să vadă ce pot aduce ele în viețile oamenilor. Ei au fost primii care au făcut știința stelelor: aceea pe care o numim astrologie. Totuși, această știință nu a adus oamenilor libertate, ci a descoperit o înrobire și mai mare și teamă și mai mare. Craii de la răsărit „au descoperit” că stelele nu erau de fapt zei, așa cum credeau oamenii, ci, că influența lor puternică asupra tuturor lucrurilor vii de pe pământ era atât de mare și cu o precizie atât de matematică, încât nici o ființă vie nu era în stare, printr-o fărâmbă de spațiu sau printr-o clipă, să se elibereze de această înrobire oarbă și nemiloasă a stelelor. Ca și cum stelele nu ar fi fost făcute pentru om, ci omul pentru stele! Stelele cârmuiau nașterea și viața lui, întâmplările fericite și nefericite, caracterul și transformările lui, fiecare întâmplare din viața lui și chiar moartea! Omul era un rob desăvârșit și fără de ajutor în fața stelelor. El era un vis, în care stelele iarăși i-au întunecat conștiința. Această

⁷ Numerii XXIV, 17: „răsări-va stea din Iacov și se va scula om din Israil și va zdrobi pre căpeteniile lui Moav.”

⁸ Cazanie la 25 decembrie, *Cazanie*, București, 1929, p. 513

„știință” a adus sau a îndrumat și a hrănit toate felurile de ocultism, vrăjitorie, prezicerea viitorului, descântece și farmece, și toate celelalte lucruri care, pentru creștini, au un singur nume: superstiție. Acesta era un nor întunecat și sufocant care s-a răspândit din răsărit înspre apus și a apăsas asupra întregii lumi cu greutatea lui ucigătoare. Și astfel craii nu au lăsat conștiința omului liberă, ci au înrobit-o și mai tare, alcătuiind un sistem adânc de fatalism, în care omul era sufocat de groaza de a fi singur, lepădat și lipsit de ajutor.”⁹

Scriptura este extrem de săracă în referiri astrologice. Singurul pasaj relevant poate fi găsit la Iov, IX, 7-9:

„Cela ce zice soarelui și nu răsare, și asupra stelelor pecetluiește; Cela ce au întins cerul singur și umblă ca pre fața pământului pre mare; Cela ce face Găinușa și Luceafăr de seară și Ralița despre miază-noapte și pre țitiitorul răsăritului.”

Se găsesc însă mult mai multe referiri legate de interzicerea mai întâi al cultului politeist al aștrilor, urmată și de oprirea cu strășnicie de către Dumnezeu a „slujirii stelelor”, chiar la nivelul meșteșugului astrologic al magilor persani. Despre ei troparul Nașterii spune: „Nașterea Ta Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței. Căci întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pre Tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă Ție!”

Legea lui Dumnezeu dată prin proorocul Moise grăiește astfel:

„Ca să nu cauți în cer vreodinioară și, văzând soarele și luna și stelele și toate podoabele cerului, înșelându-te să te închini lor și să *slujești lor*, carele au împărțit Domnul Dumnezeuul tău pre dânsule la toate limbile ce sunt sub cer.” (Deuteronom IV, 19).

„Iară de se va afla întru tine, întru una din cetățile tale din carele Domnul Dumnezeuul tău dă ție, bărbat au femeie carele va face rău înaintea Domnului Dumnezeului tău, să treacă făgăduința Lui. Și, mergând, vor sluji la alți dumnezei și se vor *închina lor, soarelui au lunii, sau la tot cele dintru podoaba cerului*, carele nu ți-am poruncit ție, și va spune ție și vei cerca foarte și, iată, adevărat s-a făcut cuvântul, s-a făcut scârba aceasta întru Izrail, și vei scoate pre omul acela sau pre muierea aceea care au făcut acest lucru rău pre poartă și veți ucide pre ei cu pietre și vor muri.” (Deuteronom XVII, 3-5).

Prescripțiile lui Moise sunt reluate și de către proorocii următori:

„Și casele Ierusalimului și casele împăraților Iudii vor fi în ce chip locul cela ce cade de necurățiile lor, în toate casele întru carele au tămâiat preste podurile lor *la toată oastea cerului* și au turnat turnări la dumnezei străini”. (Ieremia XIX, 13-15).

⁹ Sf. Nicolae Velimirovici, *Predică la Nașterea Domnului*

Așa suna legea lui Dumnezeu dată poporului ales. Dar, din păcate, chiar și aceștia s-au abătut în repetate rânduri de la ea, cârmuitori și popor deopotrivă:

„Și se întoarse (Manase) și zidi cele înalte carele surpă Ezichia, tatăl lui, și ridică jertfelnic lui Vaal și au făcut desigurile¹⁰, în ce chip a făcut Ahaav, împăratul lui Israil, și se închină la toată puterea cerului și sluji lor. Și zidi jertfelnic în Casa Domnului, în ce chip zice Domnul: „în Ierusalim voi pune numele Meu!”. Și zidi jertfelnic la toată puterea cerului într-amândouă curțile Casii Domnului.” (IV Regi XXI, 3-7)

Împăratului Iosia, ajutat de arhiereul Helchia, a luat măsuri deosebit de drastice spre a stârpi idolatria astrologică:

„Și porunci împăratul Helchiei, preotului celui mare, și preoților îndoirii și celor ce păzesc pragul, ca să scoată din biserica Domnului toate uneltele cele făcute lui Vaal și desimei și a toată puterea cerului, și le arse pre ele afară din Ierusalim, în Sadimoth al Chiedrilor, și puse țărâna lor la Vethil. Și au ars pre homarimi¹¹ care i-au dat împărații Iudei și tămâia întru cele înalte și întru cetățile Iudei și întru împrejurile Ierusalimului și pre cei ce tămâia lui Vaal și soarelui și lunii și la mazorothi și la toată puterea cerului.” (4 Împărați XXIII, 4-14)

*

Este știut faptul că, nu numai popoarele din Mesopotamia și Persia antică s-au ocupat cu studiul astrelor. Acesta cuprindea în același timp și astrologia și astronomia, cele două despărțindu-se mult mai târziu, în timpul perioadei iluministe (sec. XVIII). Astfel se cunosc realizările egiptenilor, grecilor, chinezilor, aztecilor, druzilor celți, ba chiar și ale dacilor. Sanctuarul de la Sarmisegetuza cuprinde fără tăgadă ruine ale unui observator astronomic.

Preocupările astrologice au avut, desigur, și un aspect foarte pragmatic. Acest lucru este logic, având în vedere înclinația trupească și lumească a întemeietorilor acestei științe căzute, seminția cainită. Chiar dacă aceasta a pierit cu totul în timpul potopului, duhul lor a continuat, continuă și va lucra până la sfârșitul veacurilor.

În ce ar consta atunci diferența între astrologia „bună” și cea „rea”? Vom afla acest răspuns, înțelegând pentru ce a fost necesar ca omul să cunoască mișcările cerului, fiind inițiat în acestea, după cum am văzut de către Dumnezeu: „...Lui, adică omului - în scopul căruia a îngăduit El și mării să se lase străbătută (de corăbii), împodobind totodată pământul cu nesfârșita felurime a plantelor. Lui i-a dat putere peste jivinele care mișună în adâncuri, și peste zburătoare. Pe el l-a înzestrat cu puterea cunoașterii, ca să poată îmbrățișa toate științele, dându-i spre contemplare până și alcătuirea cerurilor, învățându-l cichurile soarelui, fazele lunii, orbitele planetelor și pozițiile stelelor fixe.”¹²

¹⁰ Dumbravă. Jertfelnic idolesc. Cf. *Biblia 1688*, p. 937

¹¹ Homarim: preot, slujitor al idolilor.

„Elinii spun că prin răsăritul apusul și prin conjuncția acestor stele, a soarelui și a lunii se conduc destinele noastre. Cu acestea se ocupă astrologia. Dar noi susținem că ele sunt semne de ploaie, de secetă, de frig, de căldură, de umezeală, de uscăciune de vânturi și de alte asemenea, dar nici într-un caz semne ale faptelor noastre, căci noi am fost făcuți liberi de Creator și suntem stăpânii faptelor noastre. Dacă facem toate din cauza mișcării stelelor, facem cu necesitate ceea ce facem; iar ceea ce se face cu necesitate nu este nici virtute nici viciu...

Noi spunem că stelele nu sunt cauza celor care se întâmplă, nici a producerii celor care se fac¹³, nici a distrugerii celor care pier, *ci mai degrabă semne ale ploilor și ale schimbării aerului.*”¹⁴ Deci, folosul cunoașterii pozițiilor și mișcărilor planetelor și stelelor a fost un legat în primul rând de meteorologie și agricultură, iar mai târziu de călătorii, în special navigația pe mări și oceane.

Așa au folosit astrologia (și calendarul) „fiii lui Dumnezeu”, adică setiții. Dar să nu uităm că în același timp trăiau „fiii oamenilor”, cainiții, care au folosit *aceleași cunoștințe* în scopuri lărgite, nebinecuvântate de Dumnezeu. Care au fost aceste scopuri?

Conform firii căzute în păcatul cunoașterii binelui și răului, curiozitatea cunoașterii viitorului s-a împletit cu dorința de a controla și manipula aceste cunoștințe în folos propriu egoist. Cunoașterea viitorului este în mod firesc inaccesibilă oamenilor. Ea este în mod providențial încredințată de Dumnezeu unor vase alese, proorocii și sfinții cu darul înainte vederii. Dar cainiții, magicienii, ocultisții, fiind, ca și tatăl lor diavolul, lipsiți de aceste harisme, au căutat să le suplinească prin tot felul de tehnici divinatorii. Una din cele mai importante și folosite a fost tocmai astrologia. Prin studiul amănunțit al pozițiilor și mișcărilor planetelor și stelelor s-au făcut diferite predicții, de la nivel personal, până la cel social. Acestea se potriveau uneori, astfel că cei înșelați de ele căpătau o și mai mare încredințare în valabilitatea „științei” lor.

Un alt domeniu neîngăduit al astrologiei a fost cel al „profilului psihologic”, așa cum am spune astăzi. Și anume, stabilirea în funcție de momentul nașterii a așa numitului horoscop, ce ar determina în funcție de zodie, planete, case, ascendent, etc. anumite trăsături de caracter: însușiri, calități, defecte. Apoi se puteau stabili anumite compatibilități sau incompatibilități ale diferitelor persoane pe baza hărții astrologice natale.

Sfinții Părinți și scriitorii bisericești au întărit la unison osândirea astrologiei:

Tertulian (Sec. III)

„Între diferitele îndeletniciri ale oamenilor nu se poate să nu observăm unele arte sau profesii care înlesnesc închinarea la idoli. De astrologi nici nu se face să mai vorbim, întrucât însă unul din ei a cutezat să se justifice de faptul că continuă să practice această profesie, am de gând să spun câteva cuvinte în legătură cu aceasta. Nu voi spune că a așeza nume de dumnezei falși în cer, a le atribui un fel de atotputernicie și a-i abate pe oameni de la înălțarea rugăciunilor către Dumnezeu, insufându-le credința că destinul lor este

¹² Eusebiu de Cezareea *Viața lui Constantin cel Mare*, Ed. IBM al BOR, București, 1991, pp. 191-192

¹³ Tradus prin corectarea textului ediției din MG, adică după ediția de la Verona, 1531, f 32v.

¹⁴ Sf. Ioan Damaschin *Dogmatica*, Ed. Librăriei teologice, București, 1938, p. 69

invariabil predeterminat de astre – nu voi spune că toate acestea ar fi totuna cu venerarea unor dumnezei falși. Eu afirm însă că astrologia, în acest caz, se aseamănă îngerilor căzuți care s-au îndepărtat de la Dumnezeu pentru a înșela neamul omenesc... Dacă magia este pasibilă de pedeapsă, iar *astrologia reprezintă o varietate a ei*, atunci împreună cu genul este condamnabilă și specia. Astfel, din timpul apariției Evangheliei, tot soiul de sofști, astrologi, vrăjitori, magi și ghicitori trebuie să fie obligatoriu pedepsiți”¹⁵

Sf. Vasile cel Mare (sec. IV)

...Cei care au descoperit horoscopul, văzând ci lungimea timpului le scapă multe din pozițiile stelelor, au luat o măsură de timp foarte mică, ca și cum într-un timp foarte scurt - „ca într-o clipă și în clipită de ochi”¹⁶, după cum zice Apostolul - ar fi mare deosebire între nașterea unui om și nașterea altui om; și spun: Cel care s-a născut în această clipă de vreme va fi stăpân peste orașe, domn peste popoare, foarte bogat și prea puternic; iar altul, care născut în altă clipită de vreme, va ajunge un cerșetor, un om fără căpătâi, va merge din ușă în ușă ca să-și câștige pâinea cea de toate zilele. De aceea astrologii au împărțit așa-numitul ciclu zodiac în douăsprezece părți; și pentru că soarele străbate în treizeci de zile a douăsprezecea parte a acestei sfere, pe care ei o numesc fixă, au împărțit în treizeci de părți fiecare din cele douăsprezece părți; apoi pe fiecare parte din aceste ultime părți le-au împărțit iarăși în șaizeci de părți, apoi iarăși pe fiecare din aceste șaizeci le-au tăiat în câte șaizeci de părți.

Să luăm deci nașterile celor care se nasc și să vedem dacă astrologii vor putea păzi cu precizie această împărțire a timpului.

Îndată ce se naște copilul, moașa se uită dacă e băiat sau fată; apoi așteaptă strigătul, semn că cel născut este viu. Câte clipite din cele șaizeci vrei să treacă în această vreme? Moașa îi spune haldeului de noul-născut. Vrei să-mi spui câte clipite de vreme au trecut până a ajuns glasul moașei la urechea haldeului, mai ales dacă haldeul, care însemnează ora, se află în afara camerei unde s-a născut copilul? Că trebuie ca cel care va face horoscopul să noteze foarte exact ora nașterii copilului, fie de se întâmplă ziua, fie noaptea. Câtă mulțime de clipite din cele șaizeci vrei să punem că a trecut în acest timp? Trebuie neapărat apoi să fie găsită steaua horoscopului, nu numai în care parte din cele douăsprezece părți ale zodiacului se găsește, ci și în care parte din această a douăsprezecea parte și în care din cele șaizeci de părți în care am spus că este împărțită; sau, ca să fie măsurătoarea cât se poate mai exactă, în care din cele șaizeci de părți din primele șaizeci de părți se găsește steaua. Și această cercetare amănunțită și neînțeleasă a timpului trebuie neapărat făcută, spun ei, cu fiecare planetă, pentru a afla în ce legătură stă ea cu stelele fixe și ce figură formau între ele atunci când s-a născut copilul.

Deci, dacă este cu neputință să cunoști exact clipa în care s-a născut copilul, iar cea mai mică greșeală a stricat totul, se fac de râs și cei care se ocupă cu această știință, care nu e știință, dar și cei care se uită cu uimire la ei, ca la unii care ar putea să le cunoască destinul lor.

¹⁵ Apud. Pr. Rodion, *Oameni și demoni*, Mănăstirea Slătioara, 1996

¹⁶ I Corinteni XV, 52: „întru necurmată vreme, într-o clipeală a ochiului.”

VI

Dar ce concluzie trag ei din toate aceste cercetări ? Cutare, spun ei, va fi cu părul creț și cu privirea strălucitoare, pentru că s-a născut în zodia berbecului, că așa arată acest animal; dar va fi și mare la suflet, pentru că berbecul are în el fire de conducător; va fi și darnic, dar și strângător, pentru că animalul acesta leapădă lâna fără părere de rău și și-o dobândește ușor datorită firii sale. Cel născut în zodia taurului va fi răbdător în nenorociri și muncitor, pentru că taurul trage la jug. Cel născut în zodia scorpionului va fi bătaios prin asemănarea cu acest animal. Cel născut în zodia cumpenii va fi drept, din pricina egalității talerelor cântarelor pe care le folosim. Ce poate fi mai de râs decât acestea? Berbecule, de care tu legi nașterea omului, este a douăsprezecea parte a cercului, în care soarele atinge semnele de primăvară; cumpăna și taurul la fel; fiecare din aceste zodii sunt câte a douăsprezecea parte din așa-numitul ciclu zodiacal. Deci, dacă spui că în ciclul zodiacal stau cauzele principale care determină viața oamenilor, pentru ce atunci caracterizezi firea oamenilor care se nasc după dobitoacele care trăiesc printre noi?

VII

Și astrologii nu se mărginesc numai la atâta! Ci chiar voia noastră liberă, care este stăpâna fiecăruia din noi - adică săvârșirea virtuții și a viciului -, ca și cauzele faptelor noastre sunt și ele făcute de astrologi dependente de cele de pe cer. A-i combate este de-a dreptul ridicol; dar pentru că mulți sunt stăpâniți de această rătăcire, poate că e bine să n-o trecem sub tăcere.

Mai întâi să-i întrebăm pe aceștia: Se schimbă, oare, pozițiile stelelor de nenumărate ori în fiecare zi? Că sunt stele care se mișcă neconținut, așa numitele planete; unele din ele se ajung mai repede unele pe altele; altele își fac mai încet mișcările lor de revoluție, așa că de multe ori în același ceas se și privesc unele pe altele și se și ascund; iar cei care fac horoscopul spun că în timpul nașterilor are foarte mare putere dacă cel care se naște este privit de o planetă făcătoare de bine sau de o planetă făcătoare de rău. Adeseori aceia, negăsind timpul în care să dea mărturie planeta cea făcătoare de bine, din pricina necunoștinței uneia din acele foarte mici secțiuni a zodiacului, atunci ei așază acel moment într-o parte a zodiacului în care se află destinul cel rău. Că mă silesc să folosesc chiar cuvintele lor. În spusele lor însă este *multă prostie și încă mai multă necredință*. Că stelele care fac rău mută cauza răutății lor asupra Creatorului stelelor. Dacă răul vine datorită naturii stelelor, atunci Creatorul este autorul răului; iar dacă fac răul cu voința lor cea liberă, urmează că ele sunt ființe care știu să facă alegerea între fapte și că folosesc mișcările lor în chip liber și cu de la sine putere. Dar este mai mult decât o nebunie să-ți imaginezi așa ceva despre cele neînsuflețite! Apoi ce mare nesocotință este să nu împărți binele și răul fiecăruia după meritul lui, ci cutare să fie făcător de bine pentru că o planetă s-a aflat în cutare loc, iar cutare să fie făcător de rele pentru că a fost văzut de cutare planetă și iarăși să-și piardă răutatea dacă planeta își schimbă puțin poziția! Dar destul despre acestea! Dacă în fiecare clipită de vreme stelele trec de la o poziție la alta, iar între aceste nenumărate schimbări,

adeseori într-o zi, figurile lor formează nașteri împărătești, pentru ce nu se nasc în fiecare zi împărați?”¹⁷

Fericitul Augustin (sec. IV-V)

„...Oare, totuși, prin acel bătrân mi-ai lipsit sau ai încetat să vindeci sufletul meu? în adevăr, deoarece ajunseseam să-i fiu mai apropiat și mă țineam strâns de convorbirile cu el - căci erau plăcute și serioase -, când a aflat din convorbirile cu mine că mă dedasem studiului cărților cu horoscopuri, m-a sfătuit cu bunăvoință și părintește să le arunc și să nu cheltui zadarnic grija și osteneala necesară lucrurilor folositoare, pentru acele deșertăciuni, spunând că el învățase atât de bine acele cărți, încât, în primii ani ai vieții sale, voise să facă din Astrologie o ocupație din care să-și ducă viața și credea că dacă putuse să înțeleagă pe Hippocrate putuse desigur să înțeleagă și acele scrieri. Și nu pentru alt motiv le părăsise după aceea, ca să urmeze medicina, ci numai pentru că înțelesese că sunt foarte false și, om serios cum era, nu voia să-și câștige existența înșelând oamenii. «Dar tu, zice, care ai cu ce să te întreții între oameni, practicând retorica, urmezi totuși această înșelătorie cu liberă pasiune, nu din nevoia de câștig. Cu atât mai mult trebuie să mă crezi în ceea ce am spus despre aceea, eu care m-am silit s-o învăț atât de perfect, încât am voit ca numai din practicarea ei să trăiesc». Întrebându-l eu cum se face că multe adevăruri erau spuse de ea, el mi-a răspuns, cum a putut, ca întâmplarea, care este răspândită peste tot în natură, face acest lucru. Căci clacă din paginile unui poet oarecare, ce cântă și este atent la cu totul altceva, când îl consultă cineva iese de multe ori, în mod minunat, vreun vers în armonie cu tema, zicea el, atunci nu este de mirare dacă într-un suflet omenesc, dintr-o înclinare superioară, suflet care nu știe ce se petrece în sine, sună ceva, nu printr-un meșteșug, ci prin întâmplare, ceva care să se potrivească cu lucrurile sau faptele celui care întreabă.

...

...Respinsesem deja prezicerile înșelătoare ale astrologilor și nelegiuitele lor aiureli. ...Nebridius îmi zicea deseori că aceea nu este o artă de a prezice viitorul. Presupunerile oamenilor - zicea el - au adesea puterea sorții și multe, prin faptul că sunt spuse, au să se întâmple în viitor fără știrea aceluia care le afirmă. Oamenii dau peste ele tocmai prin faptul că nu tac. Tu mi-ai procurat, deci, un prieten care consulta cu stăruință pe astrologi, dar nu cunoștea știința lor, ci, cum am spus, îi consulta din curiozitate, care știa totuși ceva pe care zicea că-l auzise de la tatăl său, dar nu-și dădea seama cât valora acel ceva, ca să dărâme numele acelei arte.

Ei bine, acest bărbat cu numele Firminus, care printr-o învățătură liberală se formase în arta oratoriei, consultându-mă, ca pe unul pe care-l iubea mult, cu privire la anumite afaceri ale sale, în care se mărise speranța lui lumească, m-a întrebat ce cred eu în legătură cu constelațiile sale. Eu însă, care începusem să trec de partea lui Nebridius, în legătură cu această problemă, nu am refuzat de a face presupuneri și de a spune ceea ce îmi venea în minte, dar adăugam că toate acele lucruri, după convingerea mea, sunt vrednice de răs și lipsite de temeii.

¹⁷ Sf. Vasile cel Mare *Omilii la Hexaimeron*, Σοφία, București, 2004, pp. 135-142

...Dar faptul că, privind aceleași constelații, spuneam lucruri diferite, dacă spuneam adevărul, iar dacă aș fi spus aceleași lucruri, aș fi spus un neadevăr, îngăduie concluzia foarte sigură că acele lucruri oare se spuneau potrivit adevărului, după cercetarea constelațiilor, nu erau afirmate potrivit unei metode științifice, ci la întâmplare, iar cele afirmate fals nu se datorau cunoașterii metodei științifice, ci minciunii și întâmplării.”¹⁸

Sfântul Grigorie Palama (sec. XIV):

„Nu numai a ști cineva pre Dumnezeu, și a se cunoaște omul pre sine și starea sa (ceea ce și cei mai simpli creștini acum o cunosc), *mai înaltă știință este decât fizica și astrologia* și decât orice filosofie despre aceste învățături, ci și a cunoaște neputința minții noastre și a căuta să o vindecăm, *mult mai bine este cu neasemănare, decât a ști de a cerca mărimea stelelor, cuvinte de fizică, și cum s-au făcut cele de jos, și schimbările celor de sus, înturnări și răsăriri de stele, întăriri și răsturnări, depărtări și împreunări, și în scurt, toate legăturile aceii de în multe feluri mișcare.* Că cel ce cunoaște neputința minții sale, a aflat pe unde să intre în locul mântuirii sale, și a se apropia de lumina cunoștinței, și va primi adevărata înțelepciune, care și în veacul de acum nu se va dezlega împreună cu dânsul.”¹⁹

Sf. Simeon al Tesalonicului (sec. XIV)

„A vorbi despre noroc, despre ursitori, despre explicarea nașterilor, *după zodii sau stele și pentru citirile de stele e lucru nebunesc și fără de Dumnezeu...* însă bunătățile și răutățile noastre se mișcă după a noastră singură voință”²⁰

Canoanele Bisericii întăresc acestea:

Canon 36 Laodiceia

„Nu se cuvine cei ieraticesți [sfințiți], ori clericii, a fi vrăjitori ori descântători, ori *matimatici, ori astrologi*, sau a face cele ce se zic filactirii [baere] care sunt legături ale sufletelor lor. Iar cei ce le poartă, am poruncit să se arunce din Biserică.”²¹

De aici rezultă nu numai interdicția practicilor gen „deschisul cărții”, ci și orice preocupări astrologice, sau încurajarea lor, sau fie și acceptarea lor tacită. La spovedanie ar fi indicată cercetarea mai atentă, în special a femeilor, pentru a vedea dacă nu au căzut în acest păcat, pe care cele mai multe dintre ele nu îl conștientizează ca atare.

Pravila bisericească

¹⁸ Fer. Augustin *Confessiones (Mărturisiri)*, Ed. I.B.M. al B.O.R., București, 1994, pp. 138-140

¹⁹ Sf. Grigorie Palama, „150 de capete firești, teologhicesți, năravnice și practice” în *Filocalia*, vol. II, „Universală”, 2001, pp. 257-263

²⁰ Ierom. Nicodim Sachelarie, *Pravila bisericească*, Parohia Valea Plopului, Prahova, 1999, p. 516

²¹ *Pidalion Neamț*

„2045. – Astrologia sau căutarea în zodii, expusă atrăgător în horoscop, este pretinsa știință, prin care se poate cunoaște felul de a fi, și soarta cuiva, după zilele planetelor, și a constatărilor astronomice. În realitate este o mistificare ocultistă, contrară adevărului și osândită de Biserică fiindcă n-are nici o legătură cu știința astronomică sau adevărurile revelației.”²²

*

Întrucât am amintit la începutul articolului de „new age”, să ne amintim că ideologia acestei mișcări face uz intens de astrologie, numind această eră „era Vărsătorului”:

„În accepțiunea modernă mișcarea new age a apărut în secolul al XX-lea în S.U.A.. Până aici, o afirmație de puțină acribie științifică. Dar am ales în mod intenționat această formulare generală pentru a sublinia caracterul oarecum difuz al mișcării. Dacă în privința spațiului putem specifica statul California, problema datei de naștere a mișcării e mai controversată. În funcție de perspectiva astrologică, antropologică sau psihologică, diferiți cercetători au plasat momentul incipient fie în anul 1904 sau 1910 sau 1917, după alții la 5 februarie 1962 (când s-a produs o anume grupare a planetelor). După Jung, era Vărsătorului începe în 1997 sau 2154. Această totală imprecizie și lipsă de coerență este tipică mișcării și se datorează faptului că are la bază interpretări astrologice ce sunt supuse arbitrariului și subiectivismului celor în cauză.”²³

„Erele” la care se referă acești prooroci de sorginte ocultă francmasonică și teosofică, se delimitează după criteriile astrologice potrivit cărora soarele parcurge în chip regresiv timp de aproximativ 2 160 de ani un sector celest din cele 12 numite zodii. Acest parcurs are consecințe majore ce determină schimbări cu un caracter evolutiv ciclic în mentalitatea, cultura și chiar spiritualitatea omenirii. În momentul de față suntem „martorii trecerii” de la era Peștilor la cea a Vărsătorului sub semnul căruia se va instala noua eră. Se poate constata cum procesul de precesie (mișcare astronomică inversă) devine o utopie de tip dublu milenist (2 000 de ani de fericire în Vărsător). În filmul muzical (operă rock) hippy al anilor ‘60 *Hair* (Broadway 1968) una din temele cheie este piesa programatică *The Age of Aquarius*:

*Când Luna va fi în casa a șasea / Și Jupiter aliniat cu Marte / Atunci pacea va călăuzi planetele / Și dragostea va mâna stelele / Sunt zorii erei Vărsătorului*²⁴

Iar în alt loc:

Armonie, justiție și claritate / Simpatie, lumină și adevăr / Nimeni nu va pune căluș libertății / Nimeni nu va îngreua spiritul / Mistica ne va da cunoaștere / Omul va învăța din nou să gândească / Datorită Vărsătorului, Vărsătorului.

Din punct de vedere astronomic observațiile astrologilor new age suferă de grave fisuri ce fac să apară o multitudine de cronologii diferite cu privire la momentul acestei

²² Ierom. Nicodim Sachelarie, *Pravila...*, p. 512

²³ Pr. Dan Bădulescu *New age Împărăția răului*, Christiana, București, 2001, p.38

²⁴ *When the moon is in the seventh house/ And Jupiter aligns with Mars/ Then peace will guide the planets/ And love will guide the stars/ This is the dawning of the Age of Aquarius.*

treceri. Ceea ce ne interesează pe noi în acest studiu sunt însă implicațiile teologice prezente în aceste concepții și efectul lor asupra credinței și învățaturii creștine. Căci, departe de a fi o simplă aberație astronomică și mărunță superstiție, mișcarea new age se conturează ca un periculos adversar al creștinismului la scară mondială.”²⁵

Nu ar strica să ne oprim un moment pentru a cerceta din punct de vedere astrologic/astronomic pe ce se întemeiază aceste presupuneri.

Astronomi vestiți ai antichității, Iparh și Claudiu Ptolemeu, au avut simultan preocupări de astrologie și astronomie. În sistemul lor astronomic ce a dominat cu autoritate timp de peste 1500 de ani²⁶, zodiacul era un sector pe bolta cerului care se rotea în jurul pământului timp de 24 de ore. El era împărțit în cele 12 sectoare sau zodii.

În linii mari, sistemul clasic astrologic poate fi descris astfel:

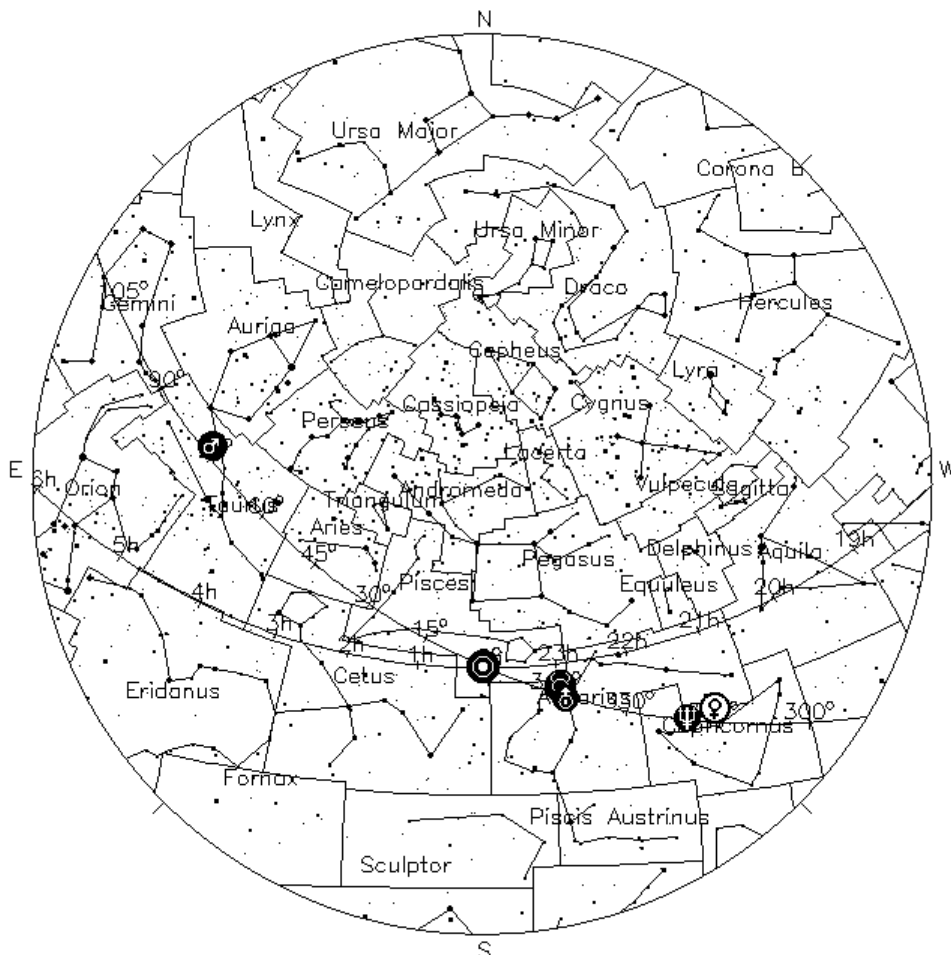
„Vlastar când a scris acestea se pare a fi citit fragmentul din regulile pascale ale lui Anatoliu, unui alexandrin de naștere și bărbat foarte savant din secolul al III-lea, care pe la anul 270 deveni episcop în Laodiceea Siriei și trăi încă la anul 282. Fragmentul acesta se află păstrat în *Istoria Bisericească* a lui Euseviu, episcopului Cesareei Palestinei (Cart. VII, cap. 32 [trad. de Iosif Gheorghian, Buc. 1896 p. 244). Sub partea cea opusă a universului este a se înțelege emisfera sudică a globului ceresc, pe care o desparte ecuatorul ceresc, numit de Matei Vlastare în alt loc al tratatului de față cercul cel mai mare al paralelelor, cercul echinoctial, de emisfera nordică. În luna lui martie soarele încheie cursul său prin emisfera sudică și trece în cea nordică. El își are calea sa în zodiac, care este împărțit în 12 părți, numite de Vlastare douăsprezece, 6 în emisfera nordică și 6 în emisfera sudică. Această cale o percurge soarele în un an trecând de a rândul prin cele 12 douăsprezece și petrecând în fiecare din ele câte o lună. Cele 12 luni ale anului corespund așadar celor 12 părți ale căii solare. Cea dintâi douăsprezece este cea a berbecului, în care intră soarele deodată cu trecerea sa în emisfera nordică. Când se află acesta la începutul ei, atunci este el în unul din cele două puncte, în care calea solară, ecliptica, se taie cu ecuatorul ceresc, cercul echinoctial, și anume în punctul echinoctial cel de primăvară, despre care zice Vlastare în alt loc că se vede la începutul berbecului. De aceea după pascaliograful nostru bărbații cei ce se ocupau cu observarea stelelor, adică astronomii, o și numeau pe aceasta douăsprezece a cercului zodiacal „douăsprezece echinoctială”. În timpul când soarele petrece în douăsprezece amintită, începe în emisfera nordică a crește puterea lui încălzitoare, se deșteaptă în părțile noastre natura din somnul iernii la o viață nouă. Timpul acesta se potrivea foarte bine spre a începe cu el un an nou, și de aceea luna în care cade echinoctiul de primăvară se alese de mai multe popoare de luna întâia a anului; așa începeau evreii vechi anul lor cu luna nisan, romanii vechi cu martie. De aici se explică ușor și numele: „începutul lunilor”, pe care astronomii vechi îl dară după Vlastare douăsprezecei din chestiune. Dela punctul echinoctial de primăvară număra acuma astronomia veche în direcție spre ost gradele lungimii soarelui și a tuturor stelelor dela 0 până la 360. Punctul acesta este punct de mănecare la determinarea căii soarelui și a planetelor, dintre care toate cele cunoscute în vechime își fac cursul lor în zodiac. De aici vin numirile: „Capul cercului”, „deschiderea cursului planetelor” pentru

²⁵ *Ibidem*, p. 57

²⁶ O perioadă de timp impunătoare, mai ales pentru cei ce adoptă cronologia bisericească tradițională, potrivit căreia ne aflăm în anul 7514 de la facerea lumii!

douăsprezecea întâia. Iar dacă aceasta douăsprezecea se însemna cu numirile: „începutul lunilor, capul cercului, deschiderea cursului planetelor”, apoi consecvent douăsprezecea premergătoare trebuia să se numească: „Ultima lunilor, douăsprezecea cea din capăt, încheierea revoluției planetelor”.²⁷

Această diferență determină fenomenul de precesie al echinocțiilor, adică deplasarea treptată grad după grad în sensul retrograd al zodiacului de ex. de la Berbec la Pești, apoi la Vărsător, ș.a.m.d. La acest moment fac aluzii astrologii new age.

Situația cerului la data de 21 martie 2006, privit din București, ora locală 12:24. A se observa poziția soarelui, aflat în centrul diagramei în zodia Peștilor (*Pisces*, pe diagramă între 0° - 30°), și foarte aproape de zodia Vărsătorului (*Aquarius*, pe diagramă între (0°) 360° - 330°) Sursă: Your Sky, www.fourmilab.ch

Cei care vor compara această diagramă cu cea a momentului similar, furnizată de un program astrologic de genul celor consultate în prezent de către astrologi, vor fi frapați de decalajul de mai mult de o zodie întreagă dintre cele două. Cum pot astrologii explica acest lucru?:

Zodiac tropic și zodiac sidereal

²⁷ Prof. Constantin Popovici nota 1), p. 2 în Matei Vlăstar : „Despre Săntele Pasce”, Cernăuți, 1900.

O altă chestiune legată de zodii, care e bine să fie clară de la început pentru oricine are de-a face cu astrologia, este diferența dintre zodiacul tropic și cel sideral, sau dintre zodiile astrologice și constelațiile zodiacale. Mulți le confundă și, astfel, apare pentru ei falsă dilemă: de ce se spune ca un om se naște sub o anumită zodie, deși la nașterea lui Soarele se afla într-o cu totul alta constelație zodiacală?

Confuzia apare din cauză că zodiile și constelațiile poartă nume identice și, astfel, se crede că ar fi unul și același lucru. Numele zodiilor a fost dat, într-adevăr, după cele 12 constelații aflate pe ecliptică, adică pe acea bandă de pe harta cerului în care se înscriu traseele planetelor sistemului solar și ale Soarelui și Lunii, așa cum se vad ele de pe Pământ. Dar, în timp ce constelațiile reprezintă poziții fixe pe cer, date de pozițiile stelelor care le alcătuiesc (și care se deplasează și ele, dar atât de lent față de alte astre încât sunt considerate "stele fixe"), din punct de vedere fizic *zodiile nu au în comun cu constelațiile decât numele și ordinea în care se succed în zodiac*, precum și faptul ca în ambele cazuri avem Pământul ca punct de observație (de referință).

Avem, astfel, un zodiac al constelațiilor, numit și *zodiac sideral*, și un zodiac al zodiilor astrologice propriu-zise, numit și *zodiac tropic*. În zodiacul sideral, zodiile corespund aproape exact cu cele 12 constelații zodiacale, așa cum se vad ele pe cer, în timp ce în zodiacul tropic, zodiile reprezintă cele 12 arce de cerc egale (corespunzând, deci, unor perioade de timp egale) parcurse de Soare de la un echinocțiu de primăvară până la următorul echinocțiu de primăvară, practic într-un an zodiacal. Aceste intervale de timp nu corespund fizic constelațiilor, *ci numai simbolic și vibrațional*. Ne putem imagina aceste 2 zodii ca fiind două cercuri suprapuse, care se rotesc cu viteze constante dar diferite, astfel încât la un moment dat zodiile și constelațiile se suprapun exact, dar acest moment are loc la intervale de circa 26.000 ani.

Ca să explic ceva mai clar, voi spune că punctul în care se află Soarele pe zodiacul sideral la echinocțiul de primăvară se numește în astronomie punctul vernal. Acest punct se deplasează continuu pe zodiacul sideral și face un tur complet al constelațiilor în circa 26.000 ani. La ora actuală, acest punct se găsește cam la 7 grade în constelația Peștilor și se deplasează invers, apropiindu-se de constelația Vărsătorului. De aceea se spune că epoca actuală este Era Peștilor și că se apropie Era Vărsătorului (se simte deja începutul trecerii spre ea).²⁸

Această explicație pare a lămurii lucrurile și a-i scoate din impasul jenant pe astrologi, dar în realitate lucrurile se complică și mai mult pentru ei. Zodiile de pe zodiacul tropic devin simple intervale „simbolice și vibraționale”, în vreme ce constelațiile, adică „zodiile” din zodiacul sideral rămân realități vizibile! În mod curent și astrologii și clienții lor amestecă și confundă cele două zodii, mai ales că zdrobitoarea majoritate a celor din urmă nici măcar nu are habar de existența lor diferită. Și atunci ne mai putem mira de datările fanteziste gen „1904 sau 1910 sau 1917, după alții la 5 februarie 1962 (când s-a produs o anume grupare a planetelor)²⁹... 1997 sau 2154³⁰” Acestea ne aduc aminte de

²⁸ Sursă: http://www.eastrolog.ro/astrologie-abc/initiere-in-astrologie/002_ce-este-zodiacul.php

²⁹ Vezi nota 23. Dar la acea dată, soarele se afla în... Capricorn (zodiacul sideral, cf. *Your Sky*). El se afla în Vărsător conform „zodiacului tropic”, dar aici astrologii se contrazic, întrucât „erele” de câte 2 160 de ani sunt determinate de precesia echinocțiilor *exclusiv* în ... zodiacul sideral!

³⁰ În sfârșit, data corectă în zodiacul sideral! (Pe cel tropic, se menține cu hotărâre Berbecul). Dar ce ne facem cu new age-ul început în sec. XX? Mai sunt vreo 100 de ani până atunci, noi aflându-ne în

datările la fel de serioase ale sfârșitului lumii, așa cum au fost ele expuse din același spațiu otrăvit de ereticii mileniști mormoni, adventiști și martori ai lui Iehova...

Ca și când nu ar fi fost îndeajuns de rătăciți, astrologii contemporani și adepții lor înșelați, cad și în alte erezii: hermetismul, kabbala, heliocentrismul, evoluționismul, reîncarnarea, karma, ufolatria, new age:

- *Hermetismul*. Legile universale (principiile adevărului): 1. legea mentalismului; 2. legea corespondenței; 3. legea vibrației; 4. legea polarității; 5. legea ritmului; 6. legea cauzei și a efectului; 7. legea genului.³¹

- *Evoluționismul*. „Dar, ca orice știință, astrologia este și ea în evoluție și de-a lungul secolelor au apărut continuu schimbări și îmbunătățiri ale sistemului de lucru cu zodiacul.”³²

- *Heliocentrismul*. Printre aceste „îmbunătățiri” se numără, - se putea altfel? – abandonarea perspectivei clasice geocentrice și preluarea fără pic de șovăire a modelului copernican: „Zodiacul european împarte anul în 12 zodii, prima dintre ele începând întotdeauna la Echinocțiul de Primăvară. Cele 12 zodii poartă numele a 12 constelații aflate pe ecliptică, adică pe traseul pe care - *aparent* - îl parcurge Soarele pe cer în jurul Pământului. Dar, în timp ce constelațiile au poziții spațiale fixe pe harta cerului, zodiile sunt în realitate segmente de timp, raportate la echinocții și solstiții, adică *de fapt la mișcarea de revoluție a Pământului în jurul Soarelui*. Doar la circa 26.000 ani, zodiile și constelațiile ajung să coincidă în continuumul spațio-temporal.”³³ Astfel, astrologii își minează singuri baza astronomică de referință pentru calculele mișcărilor și pozițiilor cerești.

- *Reîncarnarea, karma*. „Care este scopul final al omului și al umanității după această doctrină? După atâtea vieți, după atâtea morți, renașteri, liniștiri și redeșteptări dureroase, există oare un hotar pentru munca aceasta neostenită a sufletului? Da, fără îndoială că da...”³⁴

- *New age*. „La orizont se ridică acum semnul *Vărsătorului de Apă, semnul iubirii și al inițierii în tainele ocultismului*.”³⁵

*

Să ia aminte acei ce cred, înșelați fiind de vrăjmașul, că pot fi în același timp și cu Hristos și cu veliar, adică și buni creștini și adepți ai astrologiei.

Acest tip de credincios se întâlnește din ce în ce mai des după 1990 mai ales în rândul femeilor, ce vin la biserică și cercetează în paralele și diferite publicații și persoane implicate în astrologie. Și – culmea! – primesc uneori de la acești „specialiști” îndemnul de a cere preotului să le citească moliftele Sf. Vasile cel Mare, fie în biserică, fie la domiciliu legat de sfeștanie. Acolo se zice:

continuare în „era veche” a zodiei Peștilor (creștinism, dualism, conflicte, etc.) „Zorii” se întind cam multișor, iar datele propuse în sec. XX mai au oare vreo însemnătate?

³¹ http://www.eastrolog.ro/astrologie-abc/initiere-in-astrologie/002_ce-este-zodiacul.php

³² *Idem*

³³ *Idem*

³⁴ Armand G. Constantinescu *Cer și destin* Ananda Kali, 1999, p. 297

³⁵ *Ibidem*, p. 298

„Așa, Dumnezeule, gonește de la robul tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vrajba, toată fermecătura, slujirea idolească, *vrăjirea cu stelele, căutarea în stele...*”

Ce cred aceștia că poate să însemne: „vrăjirea cu stelele, căutarea în stele”, dacă nu astrologie și horoscop?

Cercetarea serioasă, atât cea teologică-duhovnicească, cât și cea științifică astronomică, dovedește cu prisosință că „astrologia omului” este o rătăcire în ambele direcții, făcând parte din domeniul magiei, ocultismului și divinației, având aceleași trăsături inspirate de același izvor: diavolul.

Nu putem sluji în același timp la doi stăpâni, iar lumina și întunericul nu au nici o părtășie. Și cu atât mai puțin Hristos cu veliar...